

POSTANOWIENIE

Dnia 27 stycznia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 27 stycznia 2016 r.

sprawy **A. K.**

skazanego z art. 280 § 2 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 9 lipca 2015 r., sygn. akt II AKa [...]

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w G. z dnia 29 stycznia 2015r. sygn. akt XIV K [...]

p o s t a n o w i ł:

1 – oddalić kasację uznając ją za oczywiście bezzasadną,

2 – zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. W. K. Kancelaria Adwokacka w G. kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) zł., w tym 23% VAT, tytułem wynagrodzenia za sporządzenie i wniesienie kasacji jako obrońcy z urzędu skazanego A. K.,

3 – zwolnić skazanego od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Kasacja wniesiona w imieniu skazanego jest bezzasadna i to w stopniu oczywistym.

Skarżąca oparła swą skargę na dwóch zarzutach. Pierwszy z nich dotyczy oddalenia wniosku dowodowego o przesłuchanie świadka M. G..

Zarzut ten należy uznać jako oczywiście bezzasadny, a Sąd Apelacyjny słusznie ocenił, że wniosek obrony w tym zakresie zmierza jedynie do

nieuzasadnionego przedłużenia postępowania. Świadek M. G. w toku procesu słuchany był trzykrotnie – w śledztwie – w dniu 20 września 2012r. (k.967), oraz na rozprawie – w dniu 13 marca 2013r. (k. 1314) oraz w dniu 1 kwietnia 2014r. (k.1484) i doprawdy trudno w tych zeznaniach dopatrzeć się na tyle istotnych różnic, aby uzasadniało to kolejne przesłuchanie celem ich usunięcia. Zeznania te słusznie zostały też ocenione, jako nie mające istotniejszego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Warto też zauważyć, że wniosek obrony wskazuje na konieczność przesłuchania osoby o pseudonimie „F.” – po ustaleniu jego personaliów. W tej sytuacji przyjąć należy, że wnioskodawca nie utożsamiał „F.” i M. G. jako tej samej osoby, stąd złożony wniosek. Skoro zaś takie wnioskowanie było błędne, nie sposób przyjąć, że wniosek był uzasadniony. Podtrzymanie go na rozprawie apelacyjnej słusznie ocenione zostało zatem, jako zmierzające jedynie do przedłużenia postępowania. Obrona zresztą również w kasacji nie wskazuje jaki konkretny, w jej ocenie, w realiach niniejszej sprawy, wpływ na treść zapadłego wyroku miało oddalenie tego wniosku dowodowego.

W tej sytuacji zarzut pierwszy kasacji uznany został za oczywiście bezzasadny.

Podobnie ocenić należy zarzut drugi. Odnosząc się do tego zarzutu przypomnieć wypada jedynie, że:

- art. 5§2 k.p.k. dotyczy wątpliwości, które ma i nie jest w stanie rozstrzygnąć sąd rozpoznający sprawę, nie zaś wątpliwości którejś ze stron co do prawidłowości rozstrzygnięcia dokonanego przez ten sąd,

- zarzut naruszenia art. 7 k.p.k. podnoszony może być w postępowaniu kasacyjnym tylko wówczas, gdy sąd odwoławczy czynił samodzielne ustalenia faktyczne.

W tej sytuacji żadnego z zarzutów podniesionych w kasacji nie można uznać za zasadny.

Kierując się przedstawionymi względami Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

Oceniając sytuację materialną skazanego orzeczono o zwolnieniu skazanego od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.

O kosztach obrony z urzędu świadczonej w postępowaniu kasacyjnej
orzeczono według stosownych przepisów.

I.n